

deret. Finansminister Brun havde sagt: Dette maa han gøre, hvis han ikke vil have sin Afsked, og Finansminister Neergaard — jeg mener, jeg kan nævne hans Navn i denne Sammenhæng — havde sluttet sig hertil og ment, han havde fyldestgjort, hvad der forlangtes. Den 1. November skrev Kontorchef Hald til Departementschef Hiort-Lorenzen, Ridder af Dannebrog og Dannebrogsmænd — ja, jeg kan ikke gøre for det —:

„Da det har vist sig ugørligt for mig at afvikle mine pekuniære Forhold vedrørende Aktieselskabet „Bona“ uden personlig Deltagelse i dette, ser jeg mig ikke i Stand til at opfylde de i Skrivelsen til mig af 14. August d. A. stillede Betingelser, hvilket jeg herved ikke undlader at meddele.

København, den 1. November 1909.

Allerærbødigst

C. Hald,

Kontorchef i Finansministeriet.“

Dernæst indstilles der af Departementschefen til mig følgende:

„Da Chefen for Departementets 1ste Kontor Chr. Hald i vedlagte Skrivelse har erklæret, at han ser sig ude af Stand til at opfylde de i Finansministeriets Skrivelse af 13. August d. A.“ — der er Uenighed mellem de to Herrer med Hensyn til, om det er den 13. eller 14. August, men det er i Virkeligheden den eneste Uenighed, der er — „stillede Betingelser for hans Forbliven i sit Embede, tillader jeg mig i Henhold til nævnte Skrivelse at indstille ham til Afsked med Pension fra den 1. Januar n. A.“

Saadan ligger altsaa Sagen for. Kontorchef Hald har ikke opfyldt de Betingelser, der stilledes til ham, som han selv erklærer, idet han ikke kunde eller ikke vilde eller ikke ønskede at opfylde dem. Paa dette Grundlag er han efter de to tidligere Finansministres Krav og efter den Stilling, jeg ogsaa har ment at maatte indtage til dette Spørgsmaal, afskediget. Derom tror jeg saa ikke, der behøver at være nogen som helst Strid. Jeg antager, at ikke noget æret Medlem, hvilket Parti han end tilhører, mener, at der er gjort Kontorchef Hald Uret. Naar han paa Basis af den Skrivelse, der er tilstillet ham, og i hvilken man forlanger bestemte Krav opfyldte, erklærer, at han ikke kan eller vil opfylde dem, er der ikke andet at gøre end at afskedige ham. (*Anders Nielsen*: Der er ingen Bedrift i det!). Jeg har al-

drig sagt, at der var en Bedrift deri, saa det ærede Medlem behøver ikke at henvende sine Ord til mig. Jeg har ikke omgivet mig med nogen Glorie, hverken her eller andetsteds, fordi jeg har gjort, hvad jeg anser for fornødent overfor Kontorchef Hald.

Saa er der Spørgsmaalet om Pension. Da det, som alle vide, har været fremdraget offentlig, er det rimeligt, at jeg ogsaa fremdrager det her. Først maa jeg sige, at Kontorchef Hald er afskediget i Henhold til denne officielle Skrivelse uden Naade. Jeg lægger ikke stor Vægt derpaa, men hvis ellers ved Afskedigelsen af Embedsmænd dette Udtryk betyder en Billigelse af deres Færd, var der Grund til ikke at bruge dette traditionelle Udtryk ved den Afsked, som meddeltes Kontorchef Hald, og paa dette Punkt har jeg henholdt mig til Traditionen og taget Naaden bort. Hvis der skal gøres nogen Anke gældende, maa det være den, at jeg har afskediget ham med Pension. At han ikke havde forbrudt sit Embede og sin Pension, derom kan der imidlertid ikke være Tvivl, der maatte da foreligge helt andre Forhold. Det kan ingen mene, Pension skulde han have. Spørgsmaalet er, om han skulde have Pension efter de almindelig gældende Regler eller ved særlig Lov. Det maatte være § 8 i Pensionsloven, som skulde gøres gældende mod ham, men de Herrer skulle huske, hvorledes Sagen ligger for. Der er fra Ministeriets Side stillet et Krav til Kontorchef Hald, han fyldestgør ikke dette, og han afskediges derpaa. Hvad Grunden har været til, at man har stillet dette Krav, er i Virkeligheden dette Anliggende uvedkommende. Hvad han end har begaaet eller ikke, er det dette Tilfælde uvedkommende, thi han afskediges paa Grundlag af den rent formelle Omstændighed, at han ikke opfylder de Krav, der ere stilledes til ham. Derfor kunde han ikke indstilles til at faa Pension ved særlig Lov. Det forekommer mig indlysende, og jeg har derfor ikke gjort dette. Det, som kan ske i denne Sag, er kun dette, at der kan gøres Ansvar gældende overfor Ministeren, fordi han altsaa med Pension har afskediget en Embedsmænd, som ikke paa Grund af Alder og Svagelighed skulde afskediges. Men han er i Virkeligheden afskediget efter § 1, hvori der staar, at man kan afskedige en Embedsmænd med Pension efter en ham utilregnelig Aarsag. Det er en ham utilregnelig Aarsag i den Forstand, som